

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/240/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217221185
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7217221185.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Imricha Volkaia vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku oprávneného s maloletým M. H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na návrh oprávneného Ing. T. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, Y. I., právne zastúpeného JUDr. Jurajom Fúzerom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Trebišove na M.R. Štefánika 1256/22, proti povinnej PhDr. K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. č. XX, V., právne zastúpenej Mgr. Tomášom Hermanom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v Košiciach na Bočnej ul. č. 10, o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 19Em 2/2017-170 zo dňa 01.08.2018 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu prvej inštancie tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 130/2017-109 zo dňa 18.05.2017 s právoplatnosťou dňa 05.06.2017.

2. V zákonom stanovenej lehote podala proti uzneseniu povinná odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), g) a h) CSP a ust. § 62 ods. 1 CMP. Namietala, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že oprávnenému bráni v styku s maloletým resp. úmyselne nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu o úprave styku. Uviedla, že na všetky výzvy súdu riadne reagovala a vo svojich podaniach v dňoch 03.11.2017 a 05.02.2018 označila dôvody, pre ktoré sa v niektorých termínoch styk z objektívnych príčin nemohol uskutočniť, čo preukázala listinnými dôkazmi. Súd prvej inštancie neuvádza, prečo nie sú tieto dôvody ospravedliteľné a priamo pristúpil k nariadeniu výkonu rozhodnutia. Z ňou predložených dôkazov totiž vyplýva, že styk sa nemohol realizovať nielen z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu maloletého, ale aj z dôvodov na strane oprávneného ako z dôvodov na strane Neštátneho zdravotníckeho zariadenia AKP. V prípade pochybností mal súd nariadiť pojednávanie ako to predpokladá ust. § 379 ods. 1 CMP. Namietala, že súd nezistil skutočný stav veci, nevysporiadal sa s jej tvrdeniami a listinnými dôkazmi ani nevysvetlil úvahy prečo považoval za preukázané tvrdenia oprávneného, preto považovala napadnuté rozhodnutie za nepreskúmateľné. Dôvody, pre ktoré súd nariadil neodkladné opatrenie (exekučný titul) už pominuli, pretože k styku oprávneného s maloletým dochádza bez jej prítomnosti. Oprávnenému stále navrhuje, aby sa s maloletým stretával bez jej prítomnosti v prirodzenom prostredí, pretože je to v záujme maloletého, pričom oprávnený túto možnosť využil dňa 26.07.2018 a 03.08.2018 mimo sídla Neštátneho zdravotníckeho zariadenia AKP. Ponúkané stretnutia oprávnený nevyužíva v navrhovanom rozsahu, pričom dôvod odmietania navrhovaných stretnutí nepozná. Uviedla, že na Okresný súd Košice II podala návrh na zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, o ktorom však súd doposiaľ nerozhodol a konanie je vedené pod sp.zn. 23P 184/2016. Zastávala názor, že výkon rozhodnutia je v rozpore so záujmom maloletého, keďže maloletý je traumatizovaný stretnutiami v umelom prostredí Neštátneho zdravotníckeho zariadenia AKP. Mimo priestorov uvedeného zariadenia je maloletý veselý, hravý a nemá

žiadne zdravotné problémy. Pred ale najmä po stretnutiach s oprávneným v Neštátnom zdravotníckom zariadení sa u maloletého objavujú bolesti brucha a časté zápal dýchacích ciest, čo môže mať psychosomatický pôvod. Detailne popísala prehľad stretnutí oprávneného s maloletým od 09.06.2017 až do 17.08.2018 a uviedla dôvody, pre ktoré sa styk maloletého s oprávneným neuskutočnil. Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že k zmareniu styku dochádza často z dôvodov na strane oprávneného alebo zdravotníckeho zariadenia. V prípade, ak mal súd pochybnosti o pravdivosti jej tvrdení týkajúcich sa zdravotného stavu maloletého, mal za účelom zistenia skutočného stavu kontaktovať ošetrojúcu lekárku. Zdôraznila, že po vydaní napadnutého rozhodnutia došlo k vzniku nových skutočností odôvodňujúcich zmenu napadnutého rozhodnutia, pretože pred dochádza k styku oprávneného s maloletým bez jej prítomnosti mimo priestorov Neštátného zdravotníckeho zariadenia a to na dlhšiu dobu než je určená vykonateľným rozhodnutím. Poprela tvrdenie, že oprávnenému neposkytovala náhradné termíny stretnutí v prípade ak sa nemohli realizovať. Oprávnenému opakovane ponúkala náhradné termíny, čo vyplýva aj priloženej komunikácie, ktorá ostala bez spätnej väzby. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu povinnej nevyjadril.

4. Oprávnený vo vyjadrení k odvolaniu povinnej uviedol, že v konaní bolo preukázané, že povinná robila obštrukcie a neumožňovala mu styk s maloletým, pričom až po nariadení výkonu rozhodnutia sa čiastočne zmenilo správanie povinnej. Povinná mu 2 krát umožnila pre bytovkou v V. v rozsahu 2 hodín bez jej prítomnosti. Dňa 18.09.2019 sa taktiež uskutočnil styk s maloletým pre bytovkou v V. opätovne v rozsahu 2 hodín bez prítomnosti matky. Umožnenie styku povinnou považoval za účelové po tom čo súd nariadil výkon rozhodnutia. Vystavené lekárske správy sú podľa jeho názoru nehodnoverné, pretože ošetrojúca lekárka maloletého je rodinná známa povinnej. Uviedol, že povinná mu ponúka náhradné termíny v krátkom čase alebo keď je v práci a preto si nevie zariadiť program tak, aby sa so synom mohol stretnúť, keďže zamestnávateľ mu to neumožní. Uviedol, že styk dňa 25.05.2018 trval iba 30 minút a styk dňa 22.06.2018 len 15 minút, o čom predložil správu zdravotníckeho zariadenia. Dňa 02.03.2018 nedošlo k zmareniu styku z dôvodu jeho služobnej cesty resp. dovolenky pracovníčky zdravotníckeho zariadenia, ale preto, že povinná v tom čase mala plánované lekárske ošetrenie, čo mu oznámila aj sms správou. Poprel tvrdenie, že výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletého a že maloletý je traumatizovaný. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

5. Povinná sa k vyjadreniu oprávneného nevyjadrila.

6. Oprávnený doručil súdu prvej inštancie podanie zo dňa 15.11.2018, v ktorom uviedol, že v dňoch 14.09.2018, 28.09.2018, 26.10.2018, 09.10.2018 bol maloletý údajne chorý, preto sa styk neuskutočnil, pričom dňa 12.10.2018 prišla povinná s maloletým na styk na posledných 10 minút. Zastával názor, že povinná zneužíva maloletého vo svoj prospech, ovplyvňuje ho a maloletý je nútený rozprávať a robiť to čo chce povinná. Poukázal na skutočnosť, že povinná mu neumožňuje pravidelný styk s maloletým už tretí rok.

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 370 ods. 1 CMP, podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

9. Podľa ust. § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

10. Podľa ust. § 390 písm. b) CSP, súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak exekučný titul bol po nariadení výkonu rozhodnutia zrušený; ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu,

11. Podľa ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

12. Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie, ani na jeho zrušenie, preto ho v zmysle ust. § 388 CSP zmenil.

13. Právna úprava vyplývajúca z CMP týkajúca sa výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých v spojení s vyhláškou MS SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „vyhláška“) precizuje postup súdu v rámci vykonávacieho konania a zdôrazňuje ochranu maloletého dieťaťa pred ujmu, ktorá by mohla vzniknúť núteným výkonom rozhodnutia, ukladá súdu povinnosť zohľadňovať nielen správanie sa povinného pri plnení povinností, ale aj správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého, umožňuje súdu i v rámci vykonávacieho konania nariadiť neodkladné opatrenie, a to formou sociálneho, psychologického alebo iného odborného poradenstva. Aj naďalej je povinnosťou súdu zistiť, či pre neplnenie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia existujú ospravedlniteľné dôvody. Exekučným titulom pre uvedený výkon rozhodnutia je rozhodnutie (rozsudok alebo uznesenie), ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, ďalej rozhodnutie o návrate maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní, ako aj cudzozemská verejná listina alebo dohoda, ktorej vykonateľnosť vyplýva z osobitného predpisu alebo z medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná a ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému (§ 370 CMP).

14. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že oprávnený sa podaným návrhom zo dňa 01.08.2017 (doručeným súdu dňa 03.08.2017) domáhal výkonu právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Košice II č.k. 23P 184/2016-86 zo dňa 20.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 130/2017-109, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie a bol upravený styk oprávneného s maloletým každý nepárny kalendárny piatok v Neštátnom zdravotníckom zariadení AKP v Košiciach za prítomnosti povereného pracovníka bez prítomnosti matky (povinnej).

15. Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 23P 136/2016-300 zo dňa 01.12.2017 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 198/2018-376 bolo manželstvo účastníkov právoplatne rozvedené, mal. M. bol zverený do osobnej starostlivosti matky (povinnej), otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého a súčasne bol upravený styk otca s maloletým. Súčasne bolo obom rodičom uložené výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa psychologickému a sociálnemu poradenstvu na Referáte poradensko-psychologických služieb na ÚPSVaR. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nadobudnutie právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva má aj ten procesný dôsledok, že predchádzajúca úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (na čas do rozvodu manželstva) stráca účinnosť a nadobudnutím právoplatnosti rozsudku čo i len vo výroku o rozvode manželstva zanikajú podmienky pre rozhodovanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva okrem určenia výživného ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva (obdobne R 31/1968). Vzhľadom na to, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené a boli upravené rodičovské práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, predchádzajúca úprava práv a povinností rodičov k maloletému tým stratila účinnosť, a preto sa stalo neúčinným aj nariadené neodkladné opatrenie vydané Okresným súdom Košice II č.k. 23P 184/2016-86 zo dňa 20.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 130/2017-109, výkonu ktorého sa domáhal oprávnený.

16. V danom prípade teda nie je splnená základná podmienka pre súdny výkon rozhodnutia podľa ust. § 370 ods. 1 CMP, ktorou je existencia vykonateľného rozhodnutia. Rozhodnutie, ktoré bolo podkladom súdneho výkonu (uznesenie Okresného súdu Košice II č.k. 23P 184/2016-86 zo dňa 20.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP 130/2017-109) síce po formálnej stránke existuje aj naďalej, avšak zo zákona stratilo svoju účinnosť, čo je dôvodom pre zastavenie výkonu rozhodnutia (citované ust. § 390 písm. b) CMP).

17. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP tak, že konanie o výkon rozhodnutia zastavil.

18. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3: 0 (ust. § 393 ods. 3 druhej vety CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).